

52. Straňte se farizeů.

Vy nositelé kříže Grálu, straňte se farizeů, kteří se vám budou chtít nyní přibližovat; nemá se jim dostat žádná pomoci ze Slova!

Výraz farizej stal se pojmem nic dobrého nevěštícím. Znamená spojení duchovní pýchy, pokrytectví, potměšilosti a tu a tam také zákeřnictví.

Lidi, kteří si zaslouží tohoto označení, najdete dnes všude, ve všech zemích a ve všech kruzích. Nemá to nic společného s rasou nebo národností a je jich nyní mnohem více než kdy jindy. Každé povolání má své farizeje. Nejvíce však se jich nalézají tam, kde byli již dříve, v každé době a ve velikém počtu shromáždění, mezi služebníky a zástupci chrámů a církví!

A je to zvláštní: Ať to bylo kdekoliv, jakmile někde nějaký posel ze Světla hlásal Pravdu podle vůle Boží, byl ihned napaden, pošpiněn, pomluven a pronásledován v první řadě zástupci současně vládnoucího náboženství, kteří předstírali službu Bohu a takovými lidmi, kteří se dokonce domýšleli, že jsou zástupci Boží vůle.

Tak tomu bylo vždy, od nejprostších čarodějů a kouzelníků až k nejvyšším kněžím. Všichni, bez výjimky, cítili se vždy Pravdou ohroženi a proto skrytě podrývali nebo otevřeně štváli proti každému člověku, který byl Bohem určen, omilostněn nebo poslán, aby přinesl Světlo těmto pozemským lidem.

Proti nezvratnosti této skutečnosti nepomůže lhaní, zkrucování nebo omlouvání, neboť *svědčí pro ni světová historie!* Jasně a zřetelně, nesmazatelně svědčí o tom, že tomu nikdy nebylo jinak a že nebylo ani jediné výjimky mezi tak mnohými případy. Vždy, ale vždy byli právě kněží výslovnými protivníky Světla a tím nepřáteli Boha, jehož vůle nechtěli dbáti, dokonce proti ní bojovali a stavěli proti ní svou vlastní vůli.

Co je platno, že někdy *později* přišli k poznání. Často teprve tehdy, když už na mnohé bylo pozdě.

To svědčí naopak jen pro to, že právě kněží nebyli nikdy s to poznati Pravdu a Světlo v pravý čas.

Poznání bylo vždy jen u jedinců mezi lidem, ale ne u kněží nebo těch, kteří se poznáváním Boha zabývali z povolání.

A tito nemnozí z lidu drželi se tak pevně, až později i kněží považovali za chytřejší jít podle *jejich* způsobu, aby neztratili svou nadvládu. Služebníci a zástupci nějakého náboženství nikdy nepřijali Božího posla dobrovolně a radostně. Příznačné jest, že ani tito poslové, ani Syn Boží nemohl přijít z jejich řad! Je opravdu zvláštní, jak žádný člověk nemyslí na to, že Bůh sám tím stále vyjadřoval svůj *rozsudek* a *zřetelně* ukazoval tím svou vůli.

Mnohatisícileté zkušenosti potvrzují vždy znovu a znovu, že kněží nebyli nikdy schopni poznati Pravdu Boží, nýbrž že se ve své domýšlivosti stále před ní zavírali, často ze strachu nebo z lenošné pohodlnosti. Také to vždy znovu a znovu dokazovali, protože *každého* Božího posla *stále* potírali nejnečistšími prostředky, jakých je člověk schopen použití. O tom se vůbec nelze přít, neboť minulost dává nám nezvratný důkaz!

Všemi způsoby, dokonce i u Syna Božího. Nebyla to také žádná láska k lidem, která hnala kněze k tomu, nýbrž konkurenční zášť, nic jiného! Pravda je *rušila*, protože nikdy neučili věrně Pravdě,

které sami neznali.

A dodáme-li, že mnohé ještě nevěděli a proto v mnohých věcech rozšiřovali falešné názory, byli při tom lidsky příliš slabí a také neschopni se starati, aby jejich vážnost nebyla otřesena.

Ponořte se jednou, vážně hledající, do světových dějin a shledáte, že nikdy nebylo jinak. Ale žádný člověk z toho nevyvodil poučení, žádný nedá se varovati, protože tato vždy v sobě stejně zůstávající věc jeví se vždy v jiných formách, takže člověk zase jen z pohodlnosti si myslí, že právě za jeho doby je tomu jinak. A přece, jak bylo, tak jest ještě i dnes. Přítomnost neukazuje žádný rozdíl mezi minulostí, nic se v tom nezměnilo, nanejvýš ještě přiostrřilo!

Jděte a ptejte se vážných lidí, sloužících církvi a majících ještě odvahu k otevřenému přiznání vnitřních pohnutek, kteří se nebojí být čestně proti sobě ... , ti všichni vám musí přiznat, že církev ještě i dnes bude chtít učinit každého člověka nemožným a bude štvát proti každému, kdo může přivést ke kolísání strnulá dogmata, o něž se církev opírá! I kdyby přišel nyní náhle Ježíš Kristus ještě jedenkrát jako pozemský člověk ve stejné postavě mezi ně! Kdyby jim nepřiznal, že jedině oni mají správný názor, zacházeli by s ním stejně jako s nepřitelem a nijak by neváhali obviniti ho z rouhání se Bohu! Poházeli by ho špínou a jistě by nechybělo ani ošklivých pomluv.

Tak je to a nijak jinak! Důvod pro toto falešné počínání není však úsilí ctíti Boha všemohoucího, nýbrž boj o vliv nad lidmi, o pozemskou moc a pozemský chléb! -

Vy lidé však nevyvodíte z těchto tak mnohých skutečností lehce poznatelných, již ze sporů všech církví mezi sebou, vůbec žádných užitečných důsledků pro sebe a své hledání. Lehkomyslně se s tím spokojujete.

Nedomnívejte se, že Bůh ve svých svatých zákonech to také ponechá v klidu! Budete náhle a drsně probuzeni z této nezodpověditelné lenosti.

Druhý kruh nepřátel Pravdy jsou duchovně pyšní mezi těmi, jež nepatří ke kastě kněží.

Jsou to ti, kteří jsou z jakéhokoliv důvodu samolibí! Zde udělal člověk snad podle svého druhu vnitřní zažití bez rozdílu, jaký byl k tomu podnět. Nemusela to být vždy jen bolest, je to někdy radost, nějaký obraz, slavnost, zkratka, je k tomu hodně podnětů.

Na toto jediné, co jím dovedlo pohnouti, upne se tak, netuše, že toto prožití velmi pravděpodobně vzniklo z něj samého a že to ve skutečnosti nebylo vůbec žádné prožití, snaží se pak rychle povýšiti se nad své spolubližní a uklidní se: „Já jsem to prožil a vím proto, že mám pravé poznání Boha!“

Ubohý člověk! Prožití lidského ducha musí být tisíceré, chce-li skutečně zráti k vyššímu poznávání! A takový duchovní lenoch, pozemský lidský duch, jenž sám sebe vysoko cení a drží svůj jediný zážitek pevně v sobě jako pod poklopem a nesnaží se od něj odejít, protože si myslí, že je tím všechno vykonáno a že už dost učinil pro svůj život. Ti pošetilci takto jednající budou nyní strašlivě probuzeni. Musí vidět, že dosud spali.

Je správné, má-li člověk v sobě nějaký zážitek, ale tím není přece všechno vykonáno. Nesmí zůstat stát, nýbrž musí neúnavně kráčet stále dál, musí zůstat hybným v duchu. Na této cestě by byl již dávno poznal, že jeho zážitek byl jen přechodem, aby se probudil ke skutečnému poznání.

Tak ale dospívá v něm k rozkvětu duchovní pycha, v níž se domnívá být více než jiní, kteří nejdou jeho cestou a jsou jiné víry. Toto vypínání se ho povalí a nedá mu přetrvati soud.

Dále, stále *dál* musí člověk na své cestě stvořením, stále dál v poznávání všeho, co ve stvoření nalézá. Nesmí se cítit v blaženém úkrytu a slunit se v *jednom* zážitku, jenž ho někdy potkal. Dál, dál, jen dál kupředu, se vší silou! Zůstat stát znamená zůstat zpět. Tomu, který zůstává zpět, hrozí nebezpečí. Ve vzestupu jsou však nebezpečí vždy za každým lidským duchem, nikdy ne *před* ním, toho ať si je vědom.

Nechte proto klidně stát ty lidi, kteří se snaží tak sebevědomě *mluvit* o sobě. Jsou nehodni svatého Slova! Pohledte na jejich *jednání*, na jejich bytost a velmi rychle poznáte, na čem jste. Mnoho a mnoho je těch, kteří patří k tomuto kruhu. Jsou to všechno hluché plody, jež musí být shozeny, neboť již ničeho nepřijímají, poněvadž se ve své domyšlivosti domnívají, že všechno již mají. –

Třetí, veliký kruh neschopných jsou fantastové a blouznivci, kteří jsou lehce vznětliví pro nové a všemu skutečně dobrému škodí. Chtějí vždy stejně dobýti světa, zhrouť se však rychle v sobě, mají-li ukázati sílu ve *vytrvalosti*, s níž by neustále pracovali *na sobě samých*.

Hodili by se snad za útočníky, ovšem kdyby odpor netrval dlouho, a jde-li o přepadení spolublížních, aniž by měli pro jejich poučení sami dostatečně pevný základ. Ohňostroj, který rychle vzplane a brzy vybledne. Tito patří mezi lehkomyšlné, nemající mnoho ceny.

K tomuto druhu přimyká se pak ještě jeden, v němž jsou *takoví* lidé, kteří si nemohou odpustiti, aby k tomu, co jim bylo dáno, nepřipínali vlastních myšlenek. Chtějí s krůpějí Pravdy, k jejímuž přijetí dostalo se jim příležitosti, dosáhnouti *sami* nějakého lesku při jejím rozšiřování! Nemohou zanechat toho, aby nevprávěli své vlastní názory do čteného a slyšeného a pak vše dále nerozprávěli tak, jak to v jejich fantasii vzniká.

Těchto lidí není na štěstí mnoho, ale jsou o to nebezpečnější, poněvadž z jediného zrnečka Pravdy vytvářejí bludné učení a rozšiřují je. Jsou tím škodliví nejen sobě samým, ale mnohým spolublížním střídajícími se druhy svého působení. Vezměme proto malý případ, který každý zná. Fantastické romány a novely. Co se zde všechno vybájí na základě zdánlivých zrníček pravd nebo lépe řečeno, co tím dokáže mnohý člověk zatížený fantasii!

Nelze vždy vzíti za důvod, že pisatel tím chce vydělávat jen peníze, když vychází vstříc nemocně podrážděné fantasii svých spolublížních a podává jim neuvěřitelné povídky, aby se v nich mohli rozechvěně kochati. V mnoha případech je tu důvod mnohem hlubší. Takoví lidé se chtějí těmito pracemi a projevy v prvé řadě blýskat. Chtějí nechat svého ducha zazářiti před ostatními, zamýšlí poskytnouti výhledy pro bádání a podněty k vynikajícím výkonům.

Jaké však nesmysly objeví se často na denním světle! Stačí vzíti si k rozboru několik fantastických povídek, které byly napsány a vytištěny o lidech na Marsu! Tam každá řádka ukazuje naprostý nedostatek porozumění Božím zákonům ve stvoření. A přece musíme Mars, tak jako všechno ostatní, počítati *ke stvoření*.

Jsou tu líčení tvorové, kteří skutečně unikli z *choré* fantasie, tvořící v myšlence, že lidé tam musí být zcela jinak utvářeni než zde na zemi, protože Mars je zcela *jiná* planeta.

Toto ujasnění přijde během doby v tisícileté říši poznáním zákonů stvoření. Tato znalost zákonů otevře pak učencům a technikům zcela jiné vyhlídky. Dá jim přesné základy a přinese tím také ve všech ostatních oborech zcela jiné pokroky a výsledky. To všechno je vyhrazeno tisícileté říši.

Často jsem již řekl, že není žádného důvodu myslet si něco jiného ve stvoření proto, že se něco nachází více od země vzdáleno, nebo že to není hrubohmotným okem pozorovatelné. Stvoření vzniklo z jednotných zákonů, je rovněž jednotné ve svém vývoji a bude také *jednotně* udržováno. Je tedy falešné dávat zde volné pole ochořelé fantasii anebo jí také jen dbáti.

Každý člověk pozdějšího stvoření jest podobou prastvořených obrazů Božích. V celém stvoření nesou proto lidé jen jim jako lidem určenou formu, více nebo méně zušlechtěnou. Ale formu jako takovou lze vždy poznati a nemůže mít snad tři nohy nebo dokonce jen jedno oko uprostřed hlavy, leč by se jednalo o nějakou tu i tam řídce se vyskytující zrůdu. Ale to není nic základního.

Všechno, co nemá základních lidských forem, nemá býti nazýváno člověkem. Duchovní zárodek na příklad ve svých jednotlivých stupních vývoje není ještě člověkem, přesto však nebude míti tak odlišných forem, jaké jsou škodlivými fantasty vyličovány.

Ve střední a jemné hrubohmotnosti temnějších a temných úrovní lze nalézt fantastické formy s lidskými tvářemi, podobné zvířatům, které vždy odpovídají způsobům, jakými pozemský duch na zemi myslel a jednal. Tyto formy však jsou ponejvíce zplozeny jen lidským *myšlením*. Časem nosí tvář *toho* člověka, který je vytvořil, protože jako děti jeho myšlení od něho pocházejí.

A stal-li se člověk sám takovým, že v nenávisti nebo v závisti nebo jinými zlými vášněmi porušuje svou formu, pak se mu stane, že se mimo pozemskou tíži kolem jeho ducha zformuje tělo téhož druhu. Tím pak také se připravil o jakékoliv právo býti člověkem. Nesmí a nemůže míti více žádnou podobnost s formou podob obrazů Božích. Ve skutečnosti není také více člověkem, nýbrž klesl k něčemu, co pozemským lidem není ještě známo a co z toho důvodu nemohlo býti jimi označeno jménem. -

Brzy přestanou být rozšiřovány falešné výplody chorých mozků fantastických lidí. Je blízká doba, v níž vědění o Božských zákonech ve stvoření bude tak pokročilé, že takové nepravdivé věci zmizí samy sebou. Lidé budou se pak smát, až budou jednou pohlížeti na dnešní dobu, která tak v mnohém dává poznati jasně svou nevědomost. -

Až tyto čtyři zmíněné kruhy budou vyřazeny při velkém čistění, které nyní přicházejí a ony budou z největší části vyřazeny, protože takovým lidem není pomoci - pak to budou mít ostatní mnohem lehčí; neboť s těmito lidmi odpadne mnoho kalného, tíživého a bludného. Teprve pak budou moci vážně hledající opravdu volně vydechnout. -

Vy však, kteří víte o Pravdě, vyhýbejte se všem těm, kteří jsou nepřáteli Pravdy; neboť všichni ti, kteří kdysi se postavili proti poslům Božím, je pronásledovali a pak se ukázali jako nepřátelé všeho, co je od Boha posíláno, jsou nyní v tuto dobu zde na zemi k velikému zúčtování, ke kterému se museli dostaviti.

Většina z nich se v ničem nezměnila, ale jsou ještě dnes takoví, jací byli. Odvráťte se od nich, neboť kdo se v tom nezměnil a nechce změnit, tomu nemá býti v ničem pomozeno, aby plně vychutnal svou falešnou cestu jako hříšník, který sobeckým nebo zlým chtěním jednal proti Duchu!

Vzdáleno mu musí zůstat svaté Slovo, aby je ještě jednou nepošpinil. Tím zůstane mu také vzdálena možnost záchrany, již není hoden a kterou již dávno sám zahodil.

Odstrčte nyní lidi tohoto druhu zpět a nesnažte se více ještě je v lásce nebo soucitu poučovati tím, čím se sami můžete osvoboditi! Je to jen mrhání časem zdržovat se jimi a vy již nesmíte promrhat ani jediné hodiny.